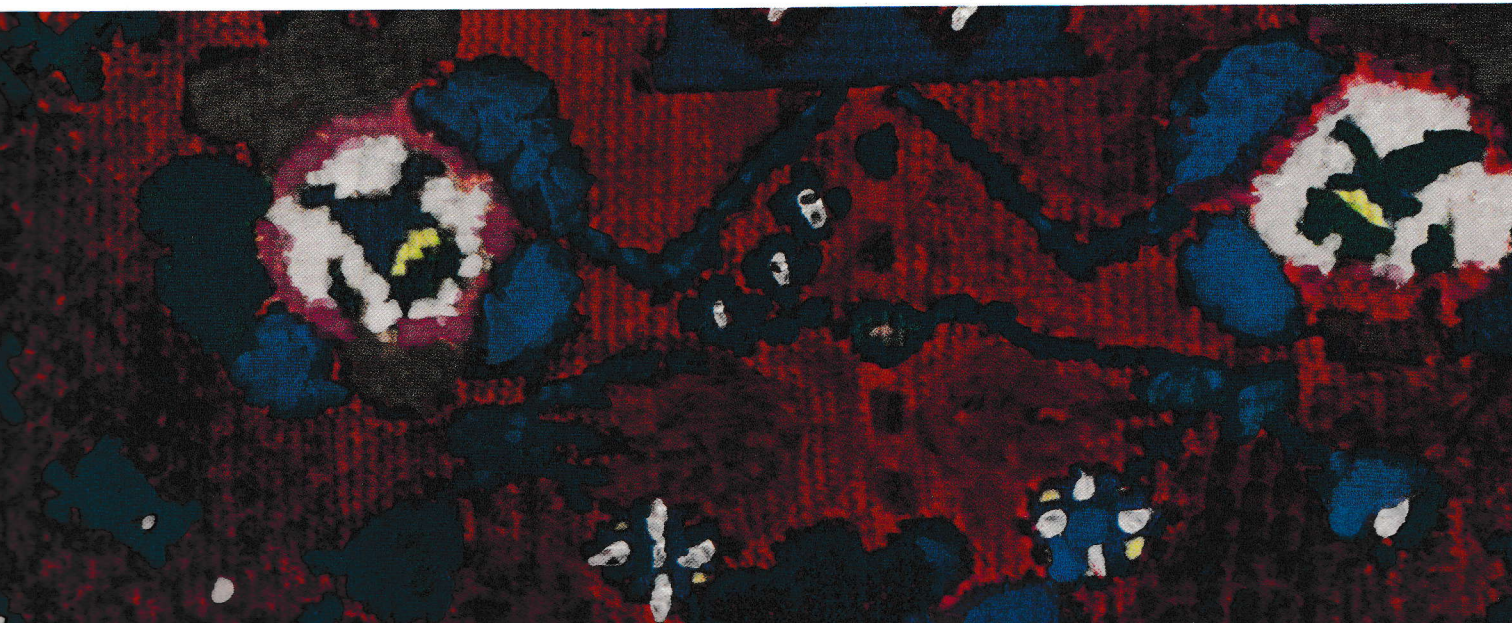

Cristina Andone

Poveste muzicală de Crăciun

Ilustrații de
Adriana Gheorghe, Sebastian Oprea și Thea Olteanu

Uvertura fulgilor curioși

Mai întâi, căzu un **fulg cu mustăți țepoase**. Apoi un altul, **pufos și rotunjour**.

– Ura, ninge! ciripi un pui grasuț de vrabie.

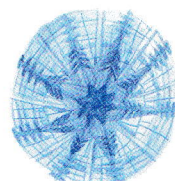
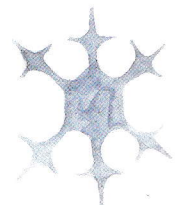
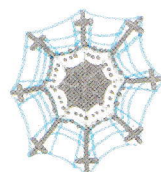
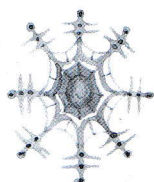
– Ninge! se rostogoli în vizuina lui un iepuraș cu urechi albe.

– Minge? se miră o veveriță, scăpându-și aluna de jonglat.

În Pădurea Muzicală, ninsoarea era întotdeauna o sărbătoare. Chiar și pentru iepurașii, veverițele și vrăbiuțele care vedeau pentru prima dată cum zâna iernii își cerne pudra înghețată peste lume.

Acum însă, era Ajunul. În fiecare vizuină se pregăteau bunătăți de Crăciun și se împodobeau crenguțe de brad. Nu era timp pentru săniuș sau pentru bulgări de zăpadă!

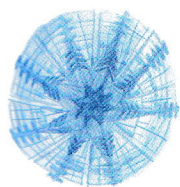
Afară, **fulgi harnici** se grăbeau să-i netezească drumul lui Moș Crăciun. Desigur, mai erau și **fulgii curioși**, care se ițeau pe la ferestre, căutând povești.

RO. Iată! Un **fulg micuț** zbură către Poiana Patru Anotimpuri și se lipi de oblonul căsuței din alun, acolo unde locuia Vivaldi, spiridușul cel sprinten și jucăuș. Înăuntru, un pat acoperit cu frunze roșiatice. O vioară. Două viori. Trei viori! **Fulgul de zăpadă** se miră să vadă atâtea instrumente muzicale. Uite-o și pe Vivi, veverița lui Vivaldi, împodobind iute o crenguță de brad cu alune aurite și ghinde confiate!

– Vruum! alunecă ea pe tiroliana făcută din beteală. Chiar merge! Cred că avem un nou record de măiestrie.

Un alt **fulg, mai rotofei**, poposi pe pragul unei căsuțe căptușite cu mușchi din vârful nucului celui mare din Pădurea Muzicală.

– Cozonac, turtă dulce, tartă cu mere, își zise **fulgul**, adulmecând pofticios aroma dulce care venea prin cutia poștala. Știu, e Bach, spiridușul cel gospodar și înțelept! „Poftă bună de muzică!“, citi el pe covorașul de la intrare. Chiar atunci ușa se deschise și un arici ieși să scuture de făină niște partituri muzicale. Era Sebastian, ajutorul destoinic al spiridușului! Făcând trei vârtejuri, **fulgul de nea** se ridică până la fereastra aburită. Bach își împodobește pomul de Crăciun cu mere, nuci, căsuțe de turtă dulce și îngerași cântând la orgă.

– Un pom delicios, șopti **fulgul**, apoi desenă pe fereastră un zâmbet glazurat și zbură mai departe.

Pe drum, își întâlnește un frățior, un **fulg cu năsuc argintiu și ochi veseli**.

– Încotro? îl întreabă el.

